

Atentát na Reinharda Heyndricha

Komiks

Jméno autora: Filip Nehasil

Jméno vedoucího práce: Magdalena Bartáková

Datum odevzdání: 8. Listopadu 2010

Podpis:

Záměr

Záměrem této práce je usnadnit učení studentům různých věkových kategorií. Vybral jsem si tvorbu obrazové dokumentace, která bude sloužit k zjednodušení učiva. Chtěl jsem se zaměřit na oblast týkající se dějepisu a také jsem chtěl udělat komiks o Reinhardu Heydrichovy, což je velice negativně proslulá postava českých dějin. A ještě více je proslulý atentát, který nese velice známý název a byl pro tuto operaci vymyšlen na schůzi v Anglii. Atentát byl nazván Operace Antropoid. Odehrával se na území dnešního Česka. Hodně lidí tento atentát zná do nejmenších detailů. Ale jsou i lidé, kteří o Operaci Antropoid nevědí nic, nebo jenom něco málo, protože neměli čas, nebo se o ní nechtěli dozvídat přelouskáváním učebnic, nebo čtením bůh ví jak dlouhých knih. Chci, aby i ti, kteří nemají moc času, nebo nechtějí číst nekonečně stránková pojednání, měl možnost se o Operaci Antropoid dozvědět nějaké informace bez vynaložení velké námahy.

Obsah

• Úvod.....	5
• Zamyšlení na úvod.....	6
• Cíle.....	7
• Metodika.....	8
• Rozložení stránky.....	10
• Písemný scénář.....	11
• Obrazový scénář.....	13
• Komiksové obrázky.....	14
• Výsledky.....	19
• Závěr.....	20
• Poděkování.....	21
• Prameny.....	22

Úvod

Na úvod bych vám chtěl krátce sdělit o čem vlastně práce je. Tato práce se celá zabývá velice známou proti protektorátní akci s krycím názvem Operace Antropoid, což je název atentátu na velice nechvalně proslulou osobu třetí říše, a to na Reinharda Heyndricha. Tuto velmi známou historickou událost jsem se pokusil zachytit vlastním obrazovým ztvárněním ve formě komiksu, což prospěje k rozvoji mozků a vzdělanosti u tohoto tématu.

Taky bych vám rád popsal, jak vznikl nápad udělat komiks, rád bych vám rád popsal krátkou a snad zábavnou povídkou. Všechno začíná, když zrovna sedím doma nad domácím úkolem z dějepisu a přemýšlím nad tím, jak bych se to mohl nejjednodušeji naučit. Přemýšlím a přemýšlím. Napadají mě nejrůznější věci přes neutronový harddisk, až po telepatická vnuknutí. A najednou jsem na to přišel na tak jednoduchou věc, která má jen jedno slovo. A to je komiks ano komiks, banální, ale tak geniální věc. Kdyby byly na všechny témata komiks. Tak by se vše učilo snadněji. A tak mě napadlo, že bych mohl začít zkomiksovat celý svět.

Zamyšlení na Úvod

Na začátku této určitě zajímavé a hlavně poučné práce bych se s vámi rád pobavil o stavu nicoty neboli prázdnoty. Určitě si myslíte, o čem to tady mluvím, vždyť to vůbec nemá nic společného s Operací Antropoid. Ale já se domnívám, že tomu tak není. Že stav prázdnoty má s atentátem na Reinharda Heyndrich toho společného asi jako moje prsty a klávesnice notebooku. Stavem prázdnoty, kterým se už po staletí zabývají mozky nejen vědci, ale i studentům a pedagogům vysokých škol. A nejen jim, i mnoha dalším lidem, kterým se nad tímto tématem ztratilo pár mozkových buněk. Začal bych představou, že tady vůbec nic není. Není vesmír, nejsou hory, řeky, města, auta, silnice, dimenze, teorie relativity, mezihvězdné prostory, perspektivista, hmota, vlny, myšlenky, emoce, čas vůbec nic. Pak všech neexistující mysl je omámená prázdnotou, i když v ničem nemůže být neexistující mysl, tím pádem ani všechny lidské mysli a smysly nemůžou být omezovány prázdnotou. Pokud bychom braly v potaz tuto velice známou teorii prázdnoty, tak by bylo zbytečné něco dělat. Protože když tu není nic, tak nemůžu nic dělat, když tu nikdo není, ani naše imaginární já. Ale můžeme brát v potaz, že tu je jenom myšlenka v myšlence. Ale to se, taky moc nevyplatí dělat, i když to stojí i za větší úvahu. Když tu je ta myšlenka. Vlastně můžeme říct, že celý život je myšlenka, která se odívá v jiný myšlence a ta myšlenka v další a další, až do nekonečna. A to taky moc lidí nepřesvědčí vás, ani mě, protože myšlenka je velice pomíjivá a většinou velice rychlá. Sice čas je relativní, ale to tu nechci rozebírat. A proto na tak malou chvíli vás lenost přemůže a než se z ní dostanete, tak tu už stejně nebude ani myšlenka. A tím pádem ani vy a vaše lenost a bude to, jak se říká v hovorové češtině, „slovo na pět písmen, který začíná na H“. Proto jste se rozhodl, že budu kromě té myšlenky vnímat čas poněkud v rozsáhlejší čas a to tak, že si to rozeberu tu jednu myšlenku na několik. Protože tak vznikne minulost, přítomnost a myšlenková budoucnost v myšlence. A tak jsme se dobrali k času. V přítomném čase, ve kterém jsem se rozhodl psát minulostní historii. Protože uznejte minulost psát v budoucím čase je krapet dost obtížný. Dále jsem nahlédl na post vnitřního pozorovatele, který se na věc dívá podle nejpravdivějšího historického dokladu.

A tak jsme se dostali přes prázdnotu, myšlenku do přítomnostní historie ve které jsem se rozhodl psát. Rozhodl jsem se zabývat myšlenkovou minulostí probíhající v minulém čase. Přesně část druhé světové války, která se odehrávala v protektorátu Čech a Moravy.

Cíle

Hlavním cílem této práce bylo zjednodušení dějepisné výuky z takového období druhé světové války, která se nějak vztahuje k české historii. Chtěl jsem sestavit materiál, s nímž se člověk při učení nemusí s látkou seznamovat přelouskávacím stylem z učebnic, jak je běžné u většiny učících se žáků ZŠ a SŠ, materiál, kde se zjednoduší učení, a zároveň kdy se člověk při učení místo nudění, pobaví. Chtěl jsem vytvořit komiks o historické události. Konkrétně jsem si vybral atentát s názvem *Operace Antropoid*, který proběhl ráno 27. května 1942 v Praze na osobu nesoucí jméno Reinhard Heydricha.

Druhý cíl byl spíše osobní, ale ne zanedbatelný. Chtěl jsem se zdokonalit v kreslení. Toto téma, jako kreslení komiksu jsem si také vybral, protože kreslení mi občas dělá problémy, zvláště pak realistické obrazy. Další důvod proč jsem si vybral toto téma, je, že se při kreslení zlepší ruční rétorika.

Metodika

Tuto práci jsem dělil do pěti částí, které k sobě postupně navazovali a samozřejmě byly i jinak časově náročné. Tyto části se musely dělat postupně, protože pokud se rozhodne kdokoli jakoukoli přeskočit tak ta část, kterou přeskočil, bude znát na komiksu samotném a to ne v dobrém slova smyslu. A proto doporučuji, pokud se rozhodnete dělat komiks, tak si před tím než ho začnete dělat, zamyslete, jestli vaše lenost nebrání dokonalosti vašeho díla.

První část nebyla moc časově náročná, ale je velice důležitá. Nejdříve jsem si musel sehnat na internetu a v knihovnách najít informace a nastudovat si je. Tyto informace jsem poté přímo využil v druhé a páté části. Dále jsem si tyto informace ověřoval z dalších zdrojů. Abych si byl stoprocentně jistý a nekreslil blbosti.

Druhá část této práce byl písemný scénář, podle kterého jsem poté dělal obrazový scénář. Písemný scénář by měl být děj, který může, ale i nemusí být dlouhý. Ale je pravidlo, že čím je delší tím lepší. Písemný scénář má obsahovat důležité informace k tvorbě dalších částí a má mít v sobě jakýsi nástřel kresleného scénáře a komiksu samotného. Písemný scénář je jakoby slovní komiks.

Třetí část je obrazový scénář. Obrazový scénář by měl vycházet z písemného scénáře a měl by být přesná zmenšenina komixu. Každý kdo, už kreslí obrazový scénář, by se měl podle něho řídit. Částí obrazového scénáře je také rozložení stránek ba dokonce i rozvržení stránky samotné. Já jsem si zvolil formát A5, který jsem si rozdělil na několik částí tak, že jsem rýsoval okraje u vazby má 2cm... viz strana 7. Poté jsem si řekl, jak chci si označovat jednotlivé řádky, sloupce a jejich počet... viz strana 8.

Předposlední část je také nejvíce časově náročná, protože tato pracovní část se dělí na takové dvě menší podkapitolky, které spolu úzce souvisí. Tyto dvě podkapitolky na sebe navazují a ta v té druhé části taky pracujeme s tou první, takže nemůžeme nejdřív dělat tu druhou a je potřeba, aby nutně bylo dodržováno pořadí částí v předposlední části.

První část předposlední části je samotné kreslení komiksu. Doporučuji nejdříve, než začnete kreslit samotný komiks, si nakreslit portrét osoby vystupující v komiksu a pár mimo komiksových obrázků, v takovém, který vám bude vyhovovat a v jakém budete chtít mít nakreslený nadcházející komiks. Z důvodu že si lépe uvědomíte, jak chcete mít ten váš komiks nakreslená a hlavně v jakém stylu, jako například jestli bude komiks černo-bílý, barevný, nebo jestli bude nahnědle kreslený. Také se musíte rozhodnout, čím ten komiks budete kreslit, jestli pastelkami, progresskami, vodovými barvy, nebo ten komiks budete kreslit

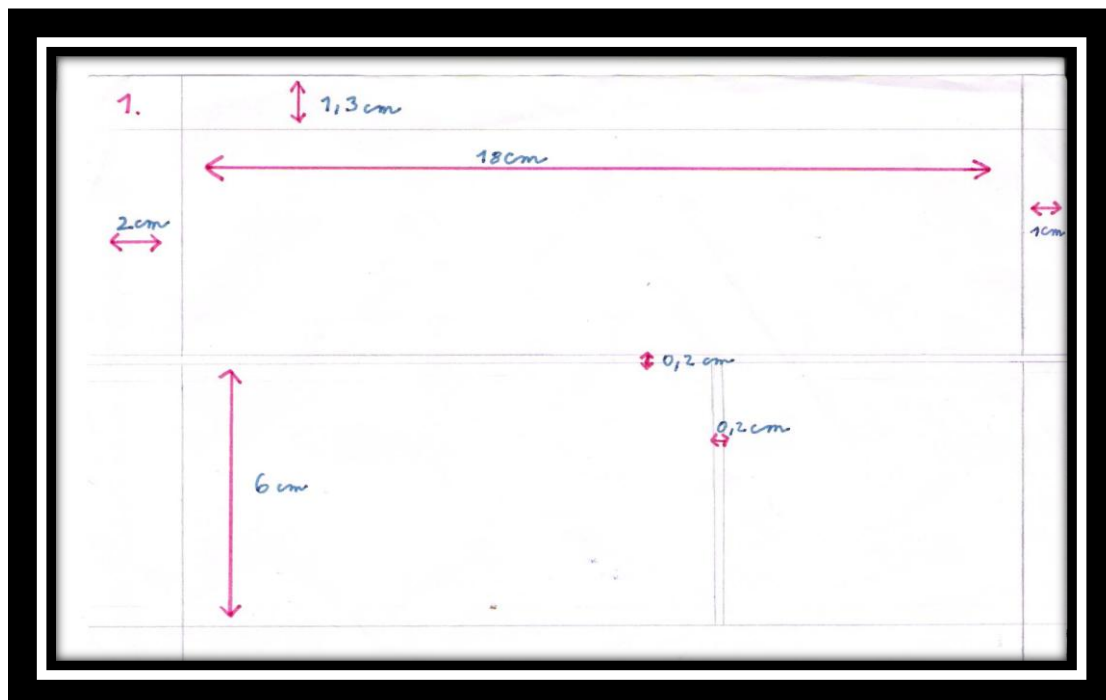
černo-bíle, tak jakou tvrdostí tužky atd. Já jsem se rozhodl, že komiks, který budu kreslit, tak bude černo-bílý a používal jsem tužku s tvrdostí 3, která mi nejvíce vyhovovala z předešlých zkušeností. Tužku s tvrdostí 2 jsem také použil, ale tužka s tvrdostí 3 se mi kreslilo mnohem lépe. Poté musíte vytvořit rámy obrázků samotných. Na okraje jsem používal trojúhelník s úhloměrem a ryskami v jednom pravítku. Rýsoval jsem je mikrotužkou 0,5, kterou doporučuji, protože mikrotužka 0,3 je „zlo“ (pořád se láme, vrže...).

Druhá část čtvrté část se zabývala výtvarnou podobou komiksu jako knížky. Nejdříve jsem musel obecně rozvrhnout stránky v komiksově knížce včetně předsádky. Jako například kolik bude prázdných stran před a za textem, jestli tam bude něco vložený a v čem to bude atd. Poté jsem si rozvrhl samostatný stránky. U přední strany obalu jsem si musel rozvrhnout, jak bude velký nadpis, jestli tam budou nějaký obrázky, a jestli ano, tak jaký. U předsádky jsem si musel rozvrhnout, co tam bude, nebo jestli nějaký obrázky, nebo nějaký jiný papír než na kterém je vytištěn komiks. Potom kdybyste tam chtěli něco vložit tak co a jestli to tam bude v nějaké obálce, nebo to bude jenom vložený za obalem.

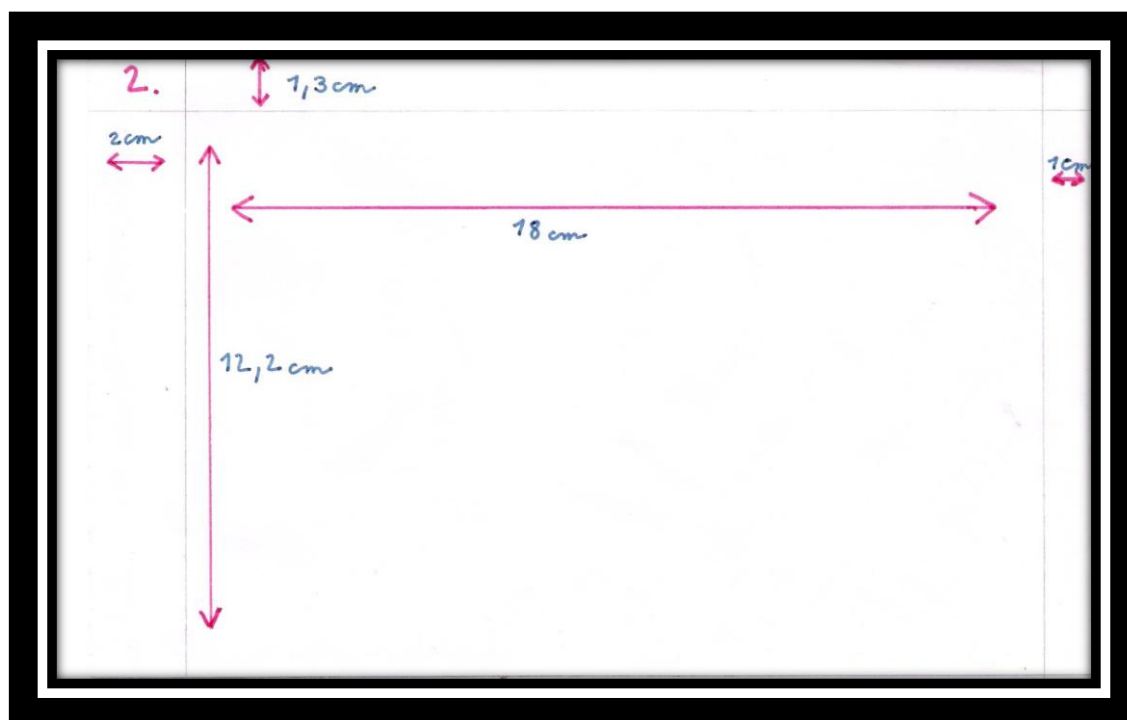
Pátá a také poslední část je teoretické pojednání o tvorbě komiksu. Práce je sice velice nezábavná, ale velice důležitá. Tato část je trvanlivě individuální, protože každý píše v jiném stylu. U této práce mnoho lidí chybí v tom, že nejdřív píše text a potom teprve dělá grafickou úpravu, a přitom je to naopak. Nejdřív se má dělat grafická úprava a potom teprve se má psát text.

Rozložení stránky

Komiksový obrázky

Velký obrázky

Písemný scénář

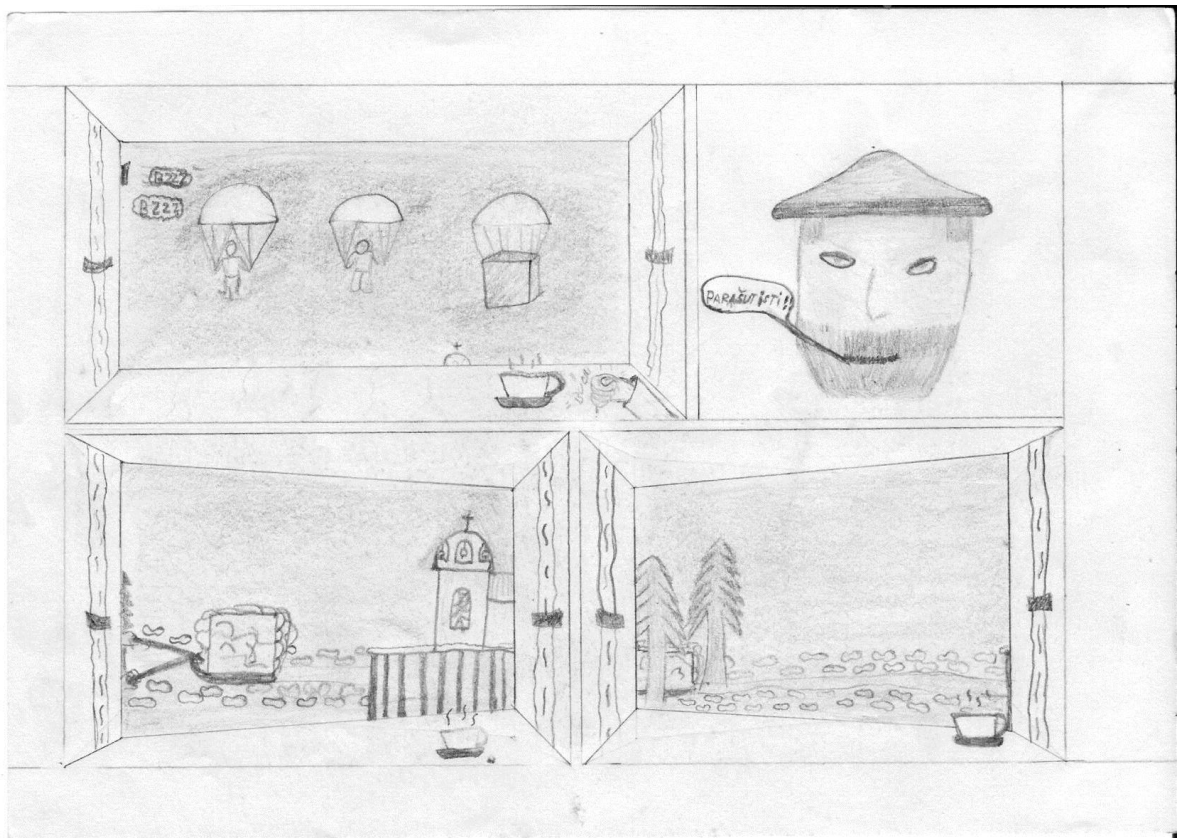
Písemný scénář je přípravou k psaní pozdějšího obrazového scénáře. V písenném scénáři je nastíněný děj, jak by měli zhruba být obrázky situované za sebou v obrazovém scénáři a komiksu samotném. Písemný scénář by měl být jednoduchým převyprávěním příběhu s důležitými částmi příběhu, který poslouží budoucímu komiksu.

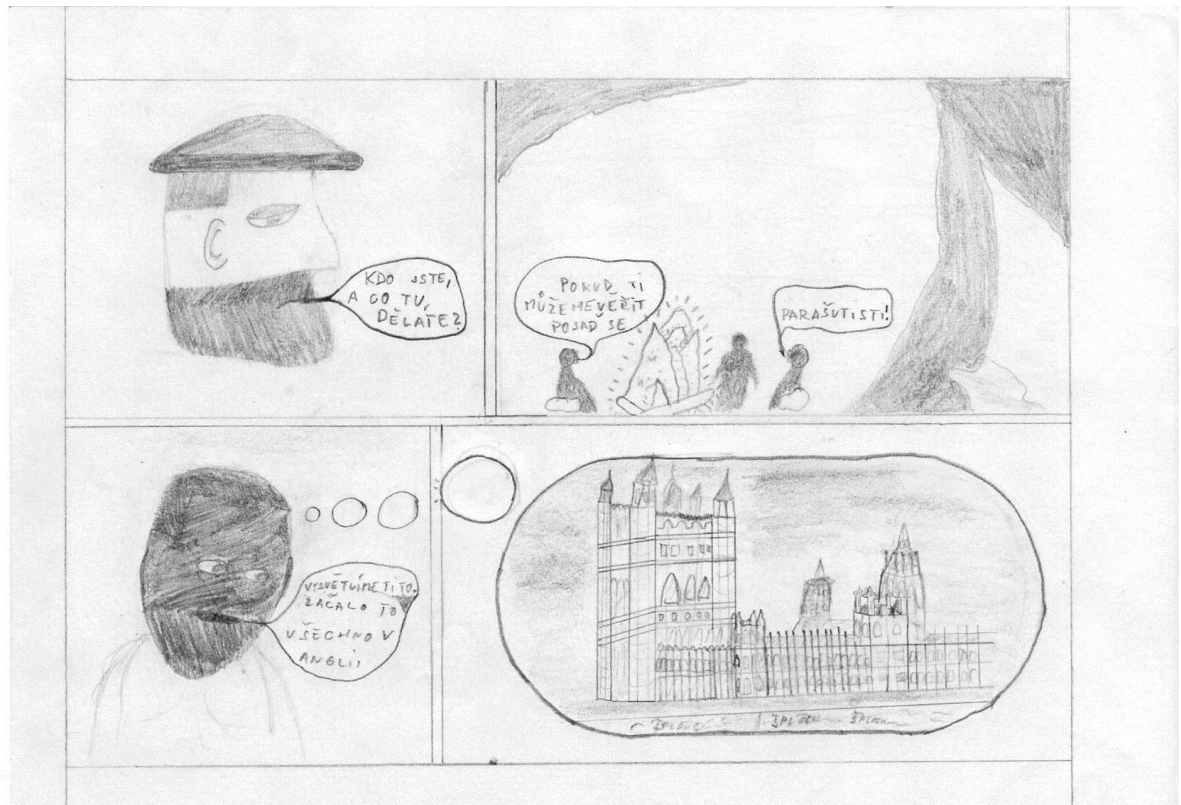
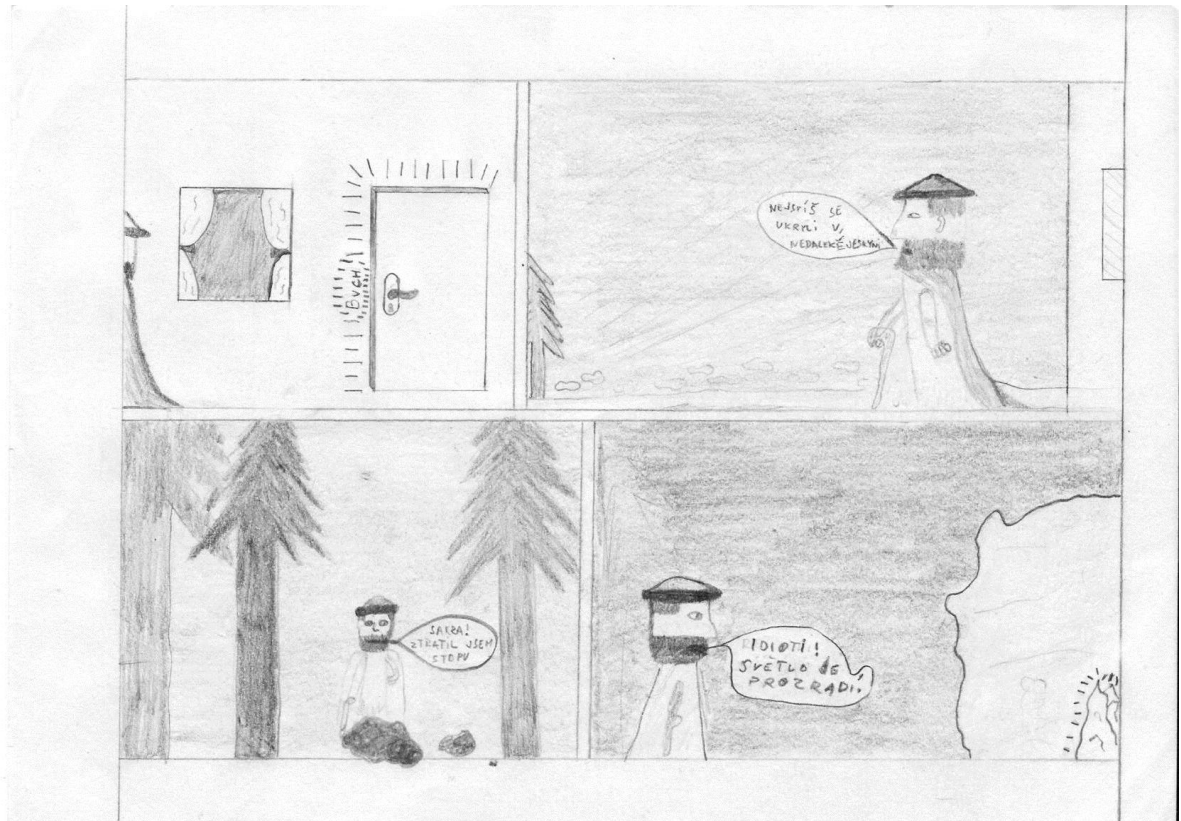
Je večer 28. prosince 1941. Zahradník si dává poslední čaj před spaním, když ho z únavy pobere zvuk letadla. Podívá se z okna a vidí dva parašutisty, jak skáčou z letadla, a po seskoku se vydávají do lesa. Zahradník neváhá a vydává se za nimi do černého lesa, kde nalézá parašutisty, jak se hřejí u velkého planoucího ohně. Oba mají černé masky na hlavě a jeden si stěžuje na pochroumaný kotník. Když k nim přijde a seznámí se s nimi, začne Josef Gabčík v masce vyprávět, jak to všechno začalo. Nejdříve se s vyprávěním přeneseme do Anglie na jednání azylové vlády, kde popisuje, jak se usnesli, že musí dodat naději obyvatelům protektorátu Čech a Moravy, nejlépe spácháním atentátu na Reinharda Heydricha (vzhledem k nátlaku anglikánské vlády, že vnitřní odboj protektorátu Čech a Moravy je malý). Poté se děj přesune do „živého prostředí“. Následuje zvolení „účastníků“ operace Antropoid - Josefa Gabčíka a Karla Svobody, poté se přesunou na cvičiště. V prvním výcviku nazývaném Special Training School 25 v kurzu útočného boje se učí pořádně střílet s raketometem, v dalším kurzu se učí různým pádům. Ve Special Training School 21 kurzu útočného boje jsou vycvičení střelbě z děla s cílem zasáhnout a ničit budovy. Ve třetím výcviku s názvem Special Training School 51 parašutistický výcvik se, jak můžeme pochopit z názvu, učili skákat z letadla za bílého dne, ale i v noci při měsíci. Ale co se nestalo... Karel Svoboda se zranil a museli ho odvézt do nemocnice. Potom jede Josef Gabčík sám na Station XVII, na speciální divizní výcvik. Tam se seznámí s Janem Kubišem, který byl přiřazen do skupiny Antropoid, aby nahradil zraněného Karla Svobodu. Nakonec jedou na Special Training School 2 na zdokonalovací výcvik. 18. prosince vylétají do protektorátu se dvěma dalšími skupinami. Cestou potkají dvakrát německé stíhačky a z Prahy na ně začnou střílet, protože si zaměnili Prahu s Plzní. Letoun je vysadí u Nehvazdic u Prahy. Potom co vyskočí, jdou do lesa a ukryjí se v jeskyni, kam za nimi přejde zahradník. Konec Gabčíkovo vyprávění. Zahradník je pozve k sobě domů. Nazítří od zahradníka odjedou do Plzně. V Plzni si vezmou informace od určené osoby a Jan Kubiš si ošetří kotník. Potom odjedou do Prahy, kde přebývají na různých adresách a hledají informace a vhodné místo pro atentát. Po dlouhém hledání a dlouhém plánování se rozhodnou, že přistoupí k věci. Přijedou na křižovatku na kolech a

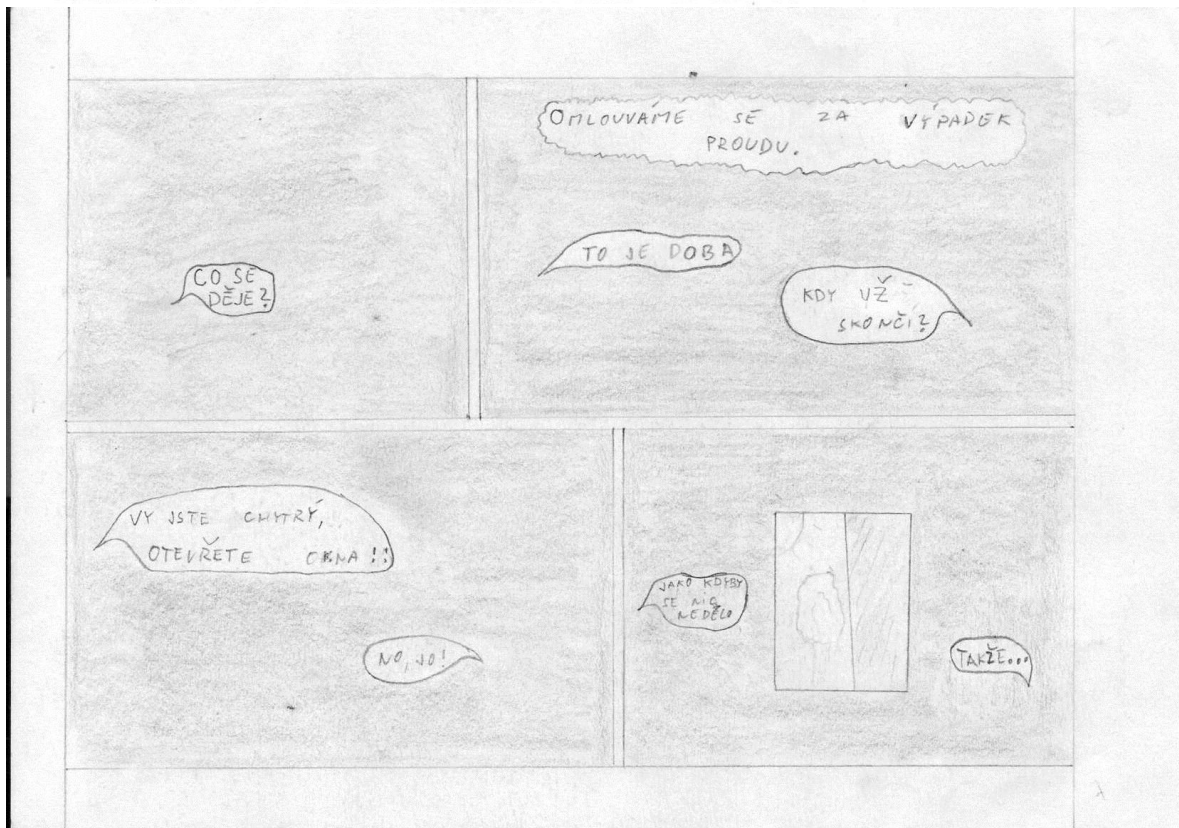
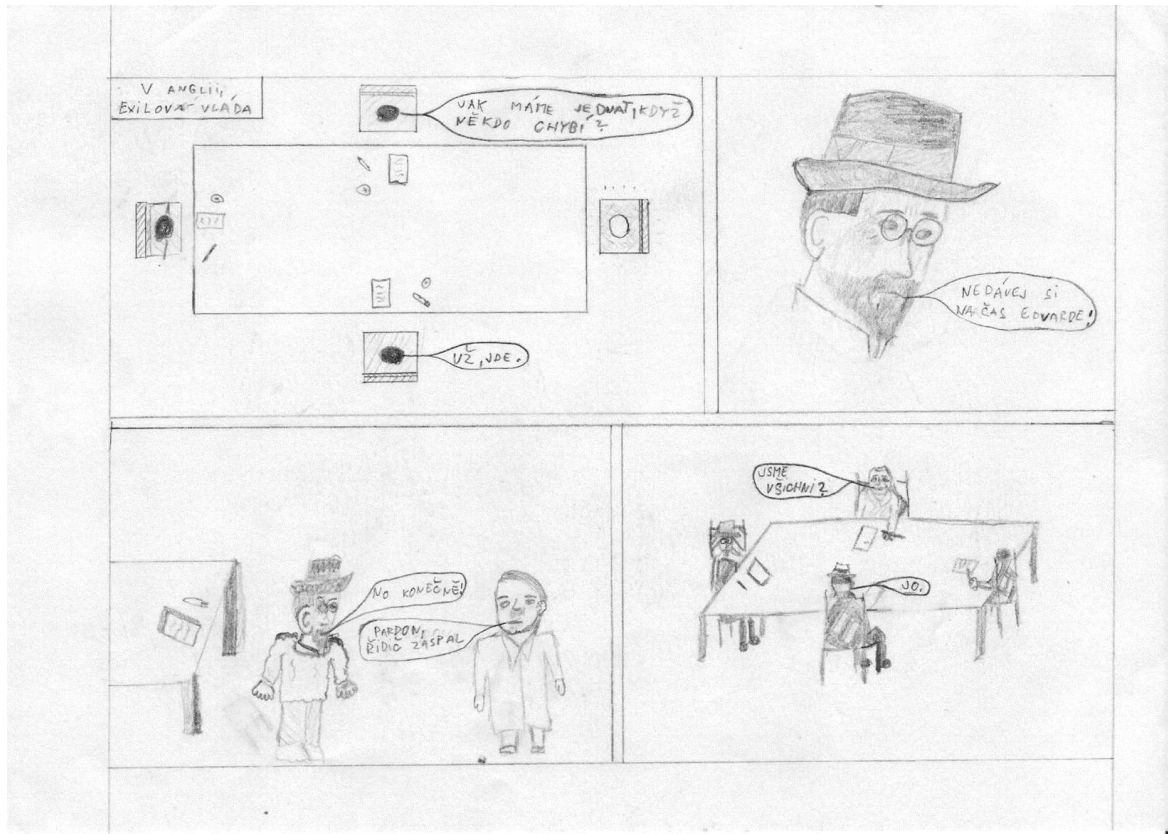
potom je opřou o nedalekou zídku. Auto vjede do křižovatky bez SS ochranné eskorty. Což bylo pro Josefa Gabčíka znamením, že má skočit před auto a zasypal našeho milého Reinharda Hendricha smrtícími kulkami. Ale kulomet v kritickou chvíli nefungoval a tak Kubiš vycvičený ze SOE hodil do auta granát. Jenže granát minul a bouchnul vedle auta. To ale stačilo na poranění Reinharda Hendricha, který utkal za Kubišem tak dlouho, dokud si nevšiml, že nemá zásobník. Kubiš nasedl na kolo a jel na záchytný bod. Když dojel do kostela Cyrila a Metoděje. Potom co přiběhl Gabčík, se vydali se za biskupem, aby jim pomohl. Tam se chvíli skrývali a přibíhávali tam další a další parašutistické skupiny. Až do dne kdy okolní čtvrť prohledávali Gestapáci. Ukryli se v kostele, kde byla velká přestřelka mezi českými parašutisty a Gestapem. Kryptu, ze které opětovali palbu, gestapo mořilo jedovatým plynem. Když už se gestapo dobylo do krypty tak všichni zvolili smrt z vlastní pistole, aby nepadli do rukou nacistů, až na Jana Kubiše, který vykrvácel. Venku před kostelem stál zrádce ze skupiny Out Distance, který se jmenoval Karel Čurda.

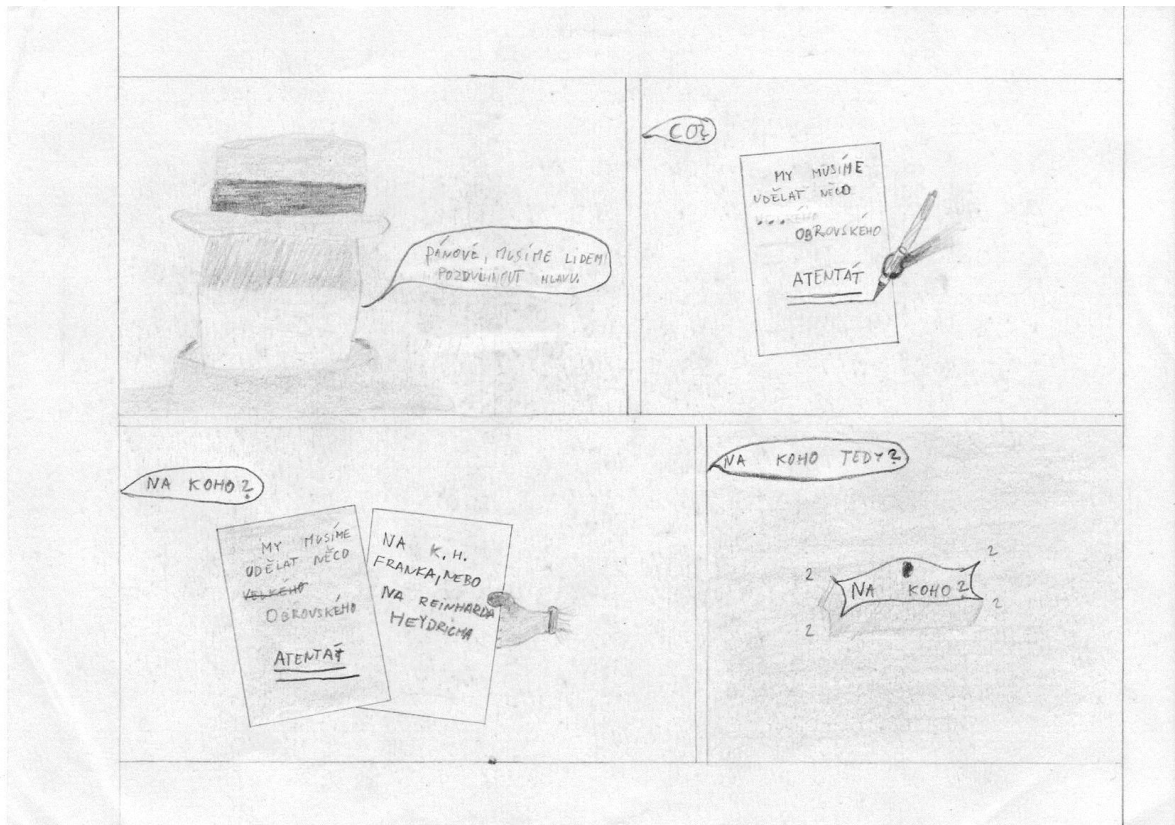
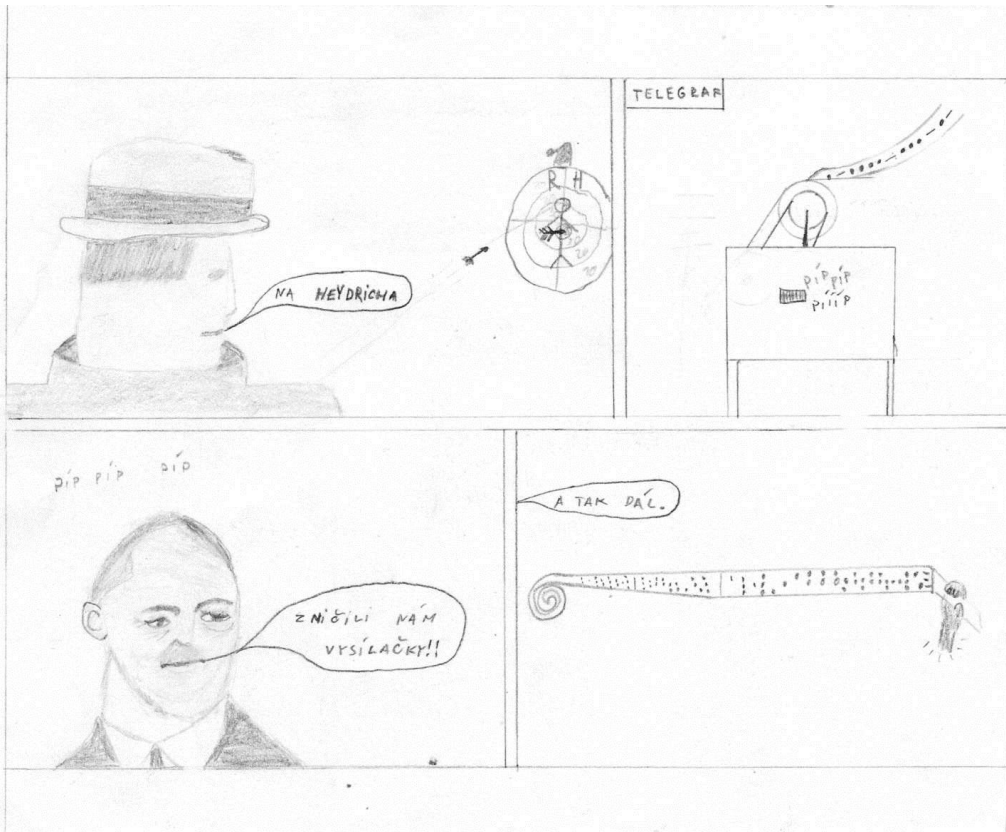
Obrazový scénář

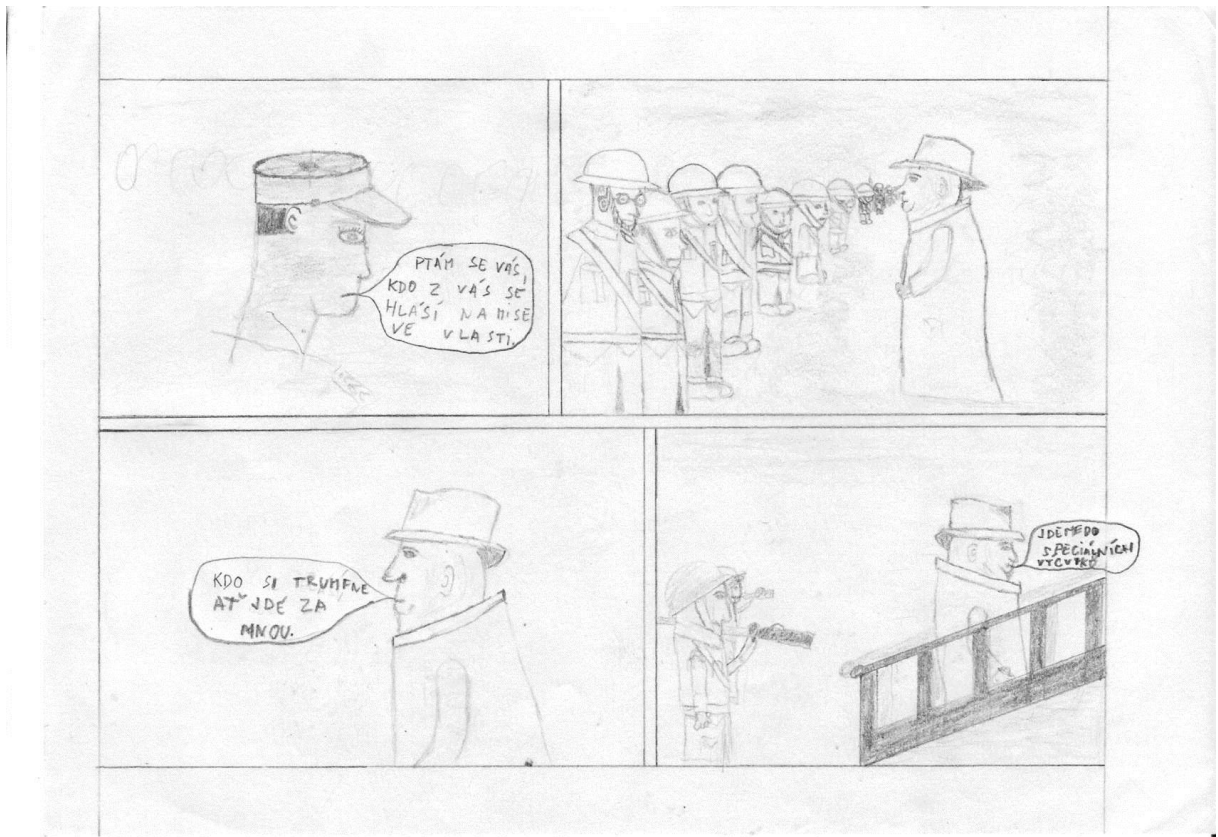
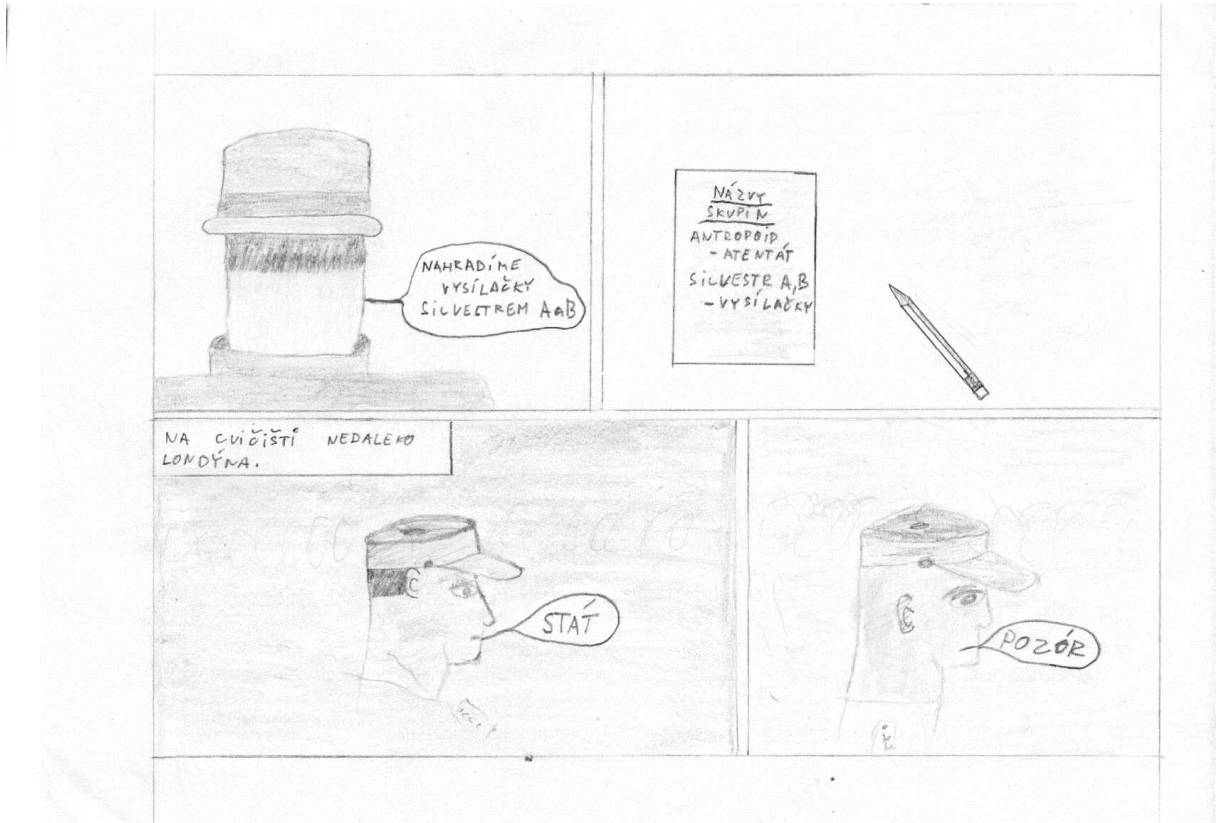
Komixové obrázky

Výsledky

Hlavní cíl této jsem úspěšně splnil. Udělal jsem pomůcku k učení (komiks), která se stačí prohlídnout, a už víte základní informace, jak probíhaly přípravy k atentátu na Reinhardovi Heyndricha a také jak probíhal i samotný atentát. Podařilo se mi udělat komix o rozsahu 61 stran, který může pomoci při učení o Operaci Antropoid a její poslání v protektorátu Čech a Moravy. Myslím si, že s pomocí tohoto komiksu se zvětší počet lidí, kteří o Operaci Antropoid budou vědět o něco více než před přečtením komiksu. Dále jsem se zlepšil o veliký rozdíl v kreslení k lepšímu.

Závěr

Závěrem bych rád vše shrnul a řekl pár slov, jimiž se chci vrátit k úvodnímu zamyšlení. Mluvil jsem o tom, že pokud vše může být jen virtuální přítomnost, tak nemá moc velkou cenu něco dělat, ale já si myslím, že i kdyby to vše bylo jen ve virtuálním světě, tak by se to vyplatilo dělat.

Potom bych se rád s vámi pobavil o vašem přesvědčení. Můžeme si představit, že kdesi hluboko v nás můžou hořet dva skoro stejné ohně. Jeden z nich je líný a pracovitý. A je jenom na vás, který si vyberete. Buď si vybereme spícího hada, nebo čistého jednorozce. Teď bych tu řekl část jedné velice naučné básně. Tato báseň je velice těžká, však k básni je cesta hebká. K hadovi se spadne lehko, však k rohu rozumu se leze těžko, na roh vždy dobrou vůli musíš mít. Neklopýtej po rovině, leč had tě k sobě stáhne.

V nás jsou dva plameny - jeden nejistoty a druhý vesmírné pohody. Doufám, že se vám tato práce líbila, protože když se někomu líbí cizí dílo, začne ho plamen vesmírné pohledy víc hřát a zastíní plamen nejistoty. Myslím si, že ponaučení se bere z chyb a domnívám se, že lidstvo se z druhé světové, neboli této chyby, bude nadlouho držet prsty v kapse. Bohužel bez chyb by nebyl život. Doufám, že si i kousek z onoho ponaučení dějinami a touto prací odnese do života.

Poděkování

Poděkování bych chtěl věnovat Magdaleně Bartákové, která mi velice pomohla s písemnou stránkou sborníku a také s českou korekturou. Dále bych Magdaleně Bartákové chtěl poděkovat za pomoc s kreslením komiksu.

Dále bych chtěl poděkovat Štěpánu Macháčkovy za pomoc s grafickou formou sborníku a hlavně za pomoc s číslováním stránek a se záhlavím a zápatím.

Prameny

- Literatura

- IVANOV, Miroslav. *Atentát: NA REINHARDA HEYNDRICHA*. Praha: XYZ,o.p.s., 2008. 353 s
- Burian, Knížek, Rajlich, Stehlík: *Atentát, Operace Anthropoid 1941 – 1942*. Praha 2007

- Internetové odkazy

- *Wikipedia.org* [online]. 9. 12. 2010 [cit. 2010-12-17]. Operace Anthropoid. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Operace_Anthropoid>.